

31 ΜΑΡΤΙΟΥ 2019

† Κυριακή Γ' Νηστειῶν.

(ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ).

Ἰσακίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν ἱερομ. (†326),
Ακακίου ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Ἦχος γ', ἐωθινὸν ια'.
(τυπικὸν Τριωδίου §§38-40).

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα στ', καὶ τοῦ Τριωδίου δ'.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ' ἢ στ' ἢ δ', καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας γ' ἢ δ' καὶ στ', εἴπερ ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος γ'.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τῷ σῶ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ διαβόλου ἢ πλάνη κατήρηται· γένος δὲ ἀνθρώπων, πίστει σωζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα, τῇ ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέφκται· πᾶσα δὲ ἡ κτίσις ἀνευφημοῦσά σε, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δοξάζω τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ Πνεύματος ἁγίου, ὕμνῶ τὴν ἐξουσίαν,

ἀδιαίρετον, ἄκτιστον θεότητα, Τριάδα ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθῆτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, προσκυνοῦμεν Χριστέ, καὶ τὴν ἀνάστασίν σου, ὕμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· τῷ γὰρ μῶλωπί σου, ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἦμνοῦμεν τὸν Σωτήρα, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντα· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τοῖς ἐν ἄδη καταβάς, Χριστὸς εὐηγγελίσατο· Θαρσεῖτε, λέγων, νῦν νενίκηκα· Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις· ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου τὰς πύλας.

Καὶ τοῦ Σταυροῦ ἐκ τοῦ Τριωδίου δ'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Λάμπων ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, τὰς φεγγοβόλους ἀστράπας σου τῆς χάριτος, καρδίας τῶν σὲ τιμώντων, καὶ θεολήπτῳ στοργῇ, περιπτυσσομένων, κοσμοπόθητε· δι' οὗ τῶν δακρύων, ἐξηφανίσθη κατήφεια, καὶ τοῦ θανάτου, τῶν παγίδων ἐρρύσθημεν, καὶ πρὸς ἄληκτον, εὐφροσύνην μετέλθομεν· δεῖξον τῆς ὠραιότητος, τῆς σῆς τὴν εὐπρέπειαν, τὰς ἀντιδόσεις παρέχων, τῆς ἐγκρατείας τοῖς δούλοις σου, πιστῶς αἰτουμένοις, σὴν πλουσίαν προστασίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. η´. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ ζωφόρος Σταυρός, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ὠραῖος παράδεισος, τὸ ξύλον τῆς ἀφθαρσίας, τὸ ἐξανθήσαν ἡμῖν, αἰωνίου δόξης τὴν ἀπόλαυσιν· δι' οὗ τῶν δαιμόνων, ἀποδιώκονται φάλαγγες, καὶ τῶν Ἀγγέλων, συνευφραίνονται τάγματα, καὶ συστήματα, τῶν πιστῶν ἐορτάζουσιν· ὄπλον ἀκαταγώνιστον, κραταίωμα ἄρρηκτον, τῶν Βασιλέων τὸ νῆκος, τῶν Ἱερέων τὸ καύχημα· Χριστοῦ νῦν τὰ πάθη, καὶ ἡμῖν δίδου προφθάσαι, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. θ´. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Χαίροις ὁ ζωφόρος Σταυρός, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα· δι' οὗ ἐξηφάνισται, ἢ ἀρὰ καὶ κατήρηται, καὶ κατεπόθη, τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· ὄπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων, Ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ι´. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δεῦρο τῶν Πρωτοπλάστων δυάς, ἡ τῆς χορείας ἐκπεσοῦσα τῆς ἄνωθεν, τῷ φθόνῳ τοῦ βροτοκτόνου, διὰ πικρᾶς ἡδονῆς, τῆς τοῦ ξύλου πάλαι ἀπογεύσεως· ἰδοὺ τὸ πανσέβαστον, ὄντως Ξύλον προσέρχεται, ᾧ προσδραμόντες, ἐν χαρᾷ περιπτύξασθε, καὶ βοήσατε, πρὸς αὐτὸ μετὰ πίστεως· Σὺ ἡμῶν ἡ ἀντίληψις, Σταυρὲ πανσεβάσμιε, οὗ τοῦ καρποῦ μετασχόντες, τῆς ἀφθαρσίας ἐτύχομεν, Ἐδὲμ τὴν προτέραν, κομισάμενοι βεβαίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος γ´.**

Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐκούσιον σταύρωσιν, εἰς κοινὴν ἐξανάστασιν, τοῦ γένους

τῶν ἀνθρώπων καταδεξάμενος, καὶ τῷ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ, βαφαῖς ἐρυθραῖς, τοὺς σαυτοῦ δακτύλους αἱματώσας, ταῖς ἀφεσίμοις ἡμῖν, βασιλικῶς ὑπογράψαι φιλανθρωπεύσάμενος, μὴ παρίδης ἡμᾶς κινδυνεύοντας, καὶ πάλιν τὴν ἀπὸ σοῦ διάστασιν· ἀλλ' οἰκτεῖρησον μόνε μακρόθυμε, τὸν ἐν περιστάσει λαόν σου, καὶ ἀνάστηθι, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς, ὡς παντοδύναμος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ἦχος γ´.**

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σου τόκον πανσεβάσμιε; πείραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα, σώαν φυλάξαντα. Διό, μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἷσδος καὶ ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρὸς, * οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ. β´. Ψαλμὸς 146 (92).

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. (146' 1)

Στίχ. α´. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (146' 1)

Στίχ. β´. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (146' 1)

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τό, Καταξίωσον, τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος γ'.

Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν ἐσπερινὸν ὕμνον Φιλάνθρωπε.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.
Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψαλμ. 4β' 1).

Ἡ ζωοδόχος σου ἔγερσις Κύριε, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ τὸ ἴδιον πλάσμα, φθαρὲν ἀνεκαλέσατο. Διὸ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδάμ, ἀπαλλαγέντες βοῶμεν· παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψαλμ. 4β' 1)

Θεὸς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, σαρκὶ πάσχων ἡλλοίωσαι· ὃν ἡ κτίσις μὴ φέρουσα, κρεμάμενον ὄραν, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο, καὶ στένουσα ὕμνει, τὴν σὴν μακροθυμίαν· κατελθὼν ἐν ἄδη δέ, τριήμερος ἀνέστης, ζωὴν τῷ κόσμῳ δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψαλμ. 4β' 5).

Ἵνα τὸ γένος ἡμῶν, ἐκ τοῦ θανάτου Χριστέ λυτρώσης, θάνατον ὑπήνεγκας· καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, ἐαυτῷ συνανέστησας, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, καὶ κόσμον ἐφώτισας, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τοῦ Τριωδίου. Ἦχος δ'.

Ὁ συμμαχήσας Κύριε, τῷ πραοτάτῳ Δαυΐδ, ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον, τῷ πιστῷ ἡμῶν Βασιλεῖ συμπολέμησον, καὶ τῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ, κατάβαλε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· δεῖξον Εὐσπλαγχνε εἰς ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σου, καὶ γνώτωσαν ἀληθῶς, ὅτι σὺ εἶ Θεός, καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες νικῶμεν, πρεσβευούσης συνήθως τῆς ἀχράντου σου Μητρός, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτικά.

Ἀπολυτικὸν Ἀναστάσιμον. Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῖτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σου· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις: Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος γ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ´. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. ᾠχος γ´.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τοῦ Σταυροῦ. ᾠχος α´.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυῖδ. Ἐδείχθης Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

*** * ***

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος]

Μετὰ τὴν α´ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἀναστάσιμον. ᾠχος γ´.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ Πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκέτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὄλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου, ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἥτταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Μετὰ τὴν β´ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος γ´. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς θεότητος, καὶ τὸ ἐκούσιον πάθος σου Κύριε, εἰς ἑαυτὸν καταπλαγείς, ὁ ἄδης ἐπωδύρετο· Τρέμω τὴν τοῦ σώματος, μὴ φθαρεῖσαν ὑπόστασιν· βλέπω τὸν ἀόρατον, μυστικῶς πολεμοῦντά με· διὸ καὶ οὐς κατέχω κραυγάζουσι· Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοί, ἀπόρητον μυστήριον· σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον, ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται· διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον, Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς, ἐχώρησας Θεομητορ· μίαν καὶ ἀσύγχυτον, τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ δοξάζεσθαι· διὸ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ
ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν, ξύλω ἐγύμνω-
σεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρὸς, εἰσφέρων νέ-
κρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς
τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον ἐπάγη ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ Κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς·
ὄν ὀρῶντες προσκυνούμενον, Θεῶ ἐν πίστει
λαοὶ συμφώνως ἀνακράζωμεν· Πλήρης δό-
ξης ὁ οἶκος αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν, ...

Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται
χάριν τῆς δεσποτικῆς ἐορτῆς.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ,
ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ΄.

Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμα-
σιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις
ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠ-
γέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλ-
λοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ
Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος
ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος γ΄.

Ἀντίφωνον Α΄.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυ-
λῶνος, κάμῃ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυ-
σον Λόγε.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπεύροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις,
θεριοῦσι στάχνας, ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδορία, ὡς Πατρὶ
καὶ Υἱῷ συναστράπτει· ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῆ καὶ
κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β΄.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρε-
τῶν, μάτην κοπιῶμεν· τὴν δὲ ψυχὴν σκέπον-
τος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦ, τῷ Πνεύματι υἰο-
ποιητῶς σοὶ τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ οἱ Ἅγιοι
πάντοτε εἰσὶ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης,
σοφία· οὐσιοῖ πᾶσαν γὰρ κτίσιν· αὐτῷ λα-
τρεύσωμεν, Θεὸς γὰρ ὡς Πατρὶ τε, καὶ Λό-
γω.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι, τρί-
βους βαδιοῦνται τῶν ἐντολῶν, φάγονται, ζω-
ηρὰν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, καθο-
ρῶν σου ποιμενάρχα, τὰ ἔκγονα φέροντα,
κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ
οὔ χάρις καὶ ζωὴ πάση τῇ κτίσει· σὺν Πατρὶ
γὰρ, ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον. Ἦχος γ΄. Ψαλμὸς 95.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευ-
σε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις
οὐ σαλευθήσεται. (10)

Στίχ. α΄. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσα-
τε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (1)

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ...

Στίχ. β΄. Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δό-
ξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια
αὐτοῦ. (3)

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ...

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σταθερὸν Προκείμενον ὀρθρου.

Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρν΄ (150).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν΄ 6)

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. (ρν΄ 1)

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν΄ 6)

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. (ρν΄ 5)

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν΄ 6)

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει
τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.**

Ἑωθινὸν ΙΑ΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ΄ 15-25).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Naί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Naί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ

γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμήν ἀμήν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἶσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποῖω θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολουθεῖ μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὄλεσεν.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον τὸν ν΄ ψαλμόν, προτάσσοντες (ἐν Κυριακῇ) τὴν προφώνησιν Ἐλεῆμον.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Ἐν Κυριακῇ προστίθεται εἰς τὸν τελευταῖον στίχον τὸ ἐφύμνιον· Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας, ζωοδότα· * ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου * πρὸς ναὸν ἁγίων σου, * ναὸν φέρον τοῦ σώματος * ὅλον ἐσπλωμένον· * ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρων * εὐσπλάγγνῳ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· * αἰσχροῖς γὰρ κατερρύπωσα * τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, * ὡς ραθύμως τὸν βίον μου * ὅλον ἐκδαπανήσας· * ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με * πάσης ἀκαθαρσίας.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν * ἐννοῶν ὁ τάλας, * τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως· * ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγγνίας σου, * ὡς ὁ Δαυὶδ βοῶ σοι· * Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου μόνον, εἰς η΄.

Ποίημα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ θειότατος προετύπωσε πάσαι Μωσῆς, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, διαβιβάσας Ἰσραήλ, τῷ Σταυρῷ σου τὴν ὑγρὰν, τῇ ῥάβδῳ τεμών, ᾧ-δὴν σοι ἐξόδιον, ἀναμέλπων Χριστὲ ὁ Θεός. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πανηγύρεως ἡμέρα, τῇ Ἐγέρσει Χριστοῦ θάνατος φρουδὸς ὄφθη, ζωῆς ἀνέτειλεν ἀυγή· ὁ Ἀδάμ ἐξαναστάς χορεύει χαρᾷ· διὸ ἀλαλάζωμεν ἐπινίκιον ἄδοντες.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προσκυήσεως ἡμέρα τοῦ τιμίου Σταυροῦ, δεῦτε πρὸς τοῦτον πάντες· τῆς γὰρ Ἐγέρσεως Χριστοῦ, τὰς αὐγὰς φωτοβολῶν, προτίθεται νῦν. Αὐτὸν ἀσπασώμεθα ψυχικῶς ἀγαλλόμενοι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπιφάνηθι ὁ μέγας, τοῦ Κυρίου Σταυρός, δεῖξόν μοι ὄψιν θείαν, τῆς ὠραιότητός σου νῦν ἄξιον προσκυνητὴν, αἰνέσεώς σου· καὶ γὰρ ὡς ἐμψύχω σοι, καὶ φωνῶ, καὶ προσπύσσομαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἰνεσάτωσαν συμφώνως, Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι πρόκειται πᾶσιν, ὁ παμμακάριστος Σταυρός, ὃ παγεῖς σωματικῶς, ἐτύθη Χριστός. Αὐτὸν ἀσπασώμεθα, ψυχικῶς ἀγαλλόμενοι.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἦ Τριάς τοῖς χαρακτῆρσιν, ὃ Μονὰς τῇ μορφῇ, Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, ἡ ὁμοδύναμος Ἐνὰς ἐν βουλῇ καὶ θελήσει, καὶ κράτους ἀρχῆ, τὸν Κόσμον σου φύλαττε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεῖραν ὄλωσ ἡ Παρθένοσ, μὴ εἰδυῖα ἀνδρός, ἄσπορον τίκτεισ βρέφοσ, ἄχραντον φέρεισ τοκετόν, τὸν τῶν ὄλων ποιητήν, Χριστόν τὸν Θεόν. Αὐτόν ἐκδυσώπησον εἰρηνεῦσαι τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ γ΄. Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Στερέωσον Δέσποτα Χριστέ, τῷ Σταυρῷ σου ἐν πέτρα με τῇ τῆς πίστεωσ, μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν, ἐχθροῦ προσβολαῖσ, τοῦ δυσμενοῦσ· μόνοσ γὰρ εἶ ἅγιοσ. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δεῦτε ἄσμα ἄσωμεν καινόν, τὴν κατάλυσιν Ἄδου πανηγυρίζοντες· ἐκ γὰρ τοῦ τάφου Χριστός, ἀνέστη τὸν θάνατον ἐλών, καὶ σώσασ τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦτε ἀρυσώμεθα πιστοὶ οὐκ ἐκ κρήνησ βρυούσησ ὕδωρ φθειρόμενοσ, ἀλλὰ πηγὴν φωτισμοῦ, Σταυροῦ προσκυήσει τοῦ Χριστοῦ· ἐν ᾧ καὶ καυχώμεθα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πάλαι, ὄν ἐτύπου Μωϋσῆσ, ταῖσ παλάμαισ Σταυρόν σου νῦν προσπτυσσόμενοι, τὸν νοητόν Ἀμαλήκ τροπούμεθα Δέσποτα Χριστέ· δι' οὗ καὶ σεσώσμεθα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅμμασι καὶ χεῖλεσιν ἀγνοῖσ, ἀνακρούοντες μέλοσ ἀγαλλιάσεωσ τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρόν, χαρᾷ προσκυήσωμεν πιστοί, κροτοῦντες ἐν ἄσμασι.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἐνα ὑποστάσεισ τρισί, Θεὸν ἀναρχον σέβω, μὴ διαιρούμενοσ, τῇ τῆσ οὐσίασ μορφῇ, Πατέρα, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ζῶν, ἐν οἷσ βεβαπτίσαμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν βάτῳ Μωσῆσ σου τυπικῶσ τὸ μυστήριον πάλαι Σεμνὴ ἐώρακεν· ὡσ γὰρ ἐκείνην ἡ

φλόξ, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος τὴν σὴν, νηδὺν οὐ κατέφλεξεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐᾶ, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις· δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σήμερον τὸ Προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε· καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν, ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν τοῦ θανάτου Κύριε· ὄν γὰρ κατέπτε πόθῳ ὁ Ἄδης, ἀπέλυσε τρόμφ· ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε Υἱὲ Θεοῦ· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέοντα ἐν Σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ ς' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ'. Ἦχος α'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ἐπὶ Σταυροῦ σε, δυνατέ, * φωστήρ ὁ μέγας κατιδών, * τρόμφ ἐπαρθείς, τὰς ἀκτῖνας * συνέστειλεν, ἔκρυψε· * πᾶσα δὲ κτίσις ὑμνησεν * ἐν φόβῳ τὴν σὴν μακροθυμίαν· * καὶ γὰρ ἐπλήσθη ἡ γῆ * τῆς σῆς αἰνέσεως. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἴδου ἀνέστη ὁ Χριστός, ταῖς Μυροφόροις Γυναιξίν, Ἄγγελος φησί, μὴ θρηνεῖτε, πορευθεῖσαι εἶπατε, τοῖς Ἀποστόλοις· Χαίρετε· σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ἡ τυραννὶς τοῦ ἐχθροῦ, θανάτῳ λέλυται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ ζωηφόρου σου Σταυροῦ, τὴν προσκυνήσιμον χαράν, σήμερον Χριστὲ ὑπαντῶντες, προπομπὴν ποιούμεθα, τοῦ παναγίου Πάθους σου· ὃ εἰς σωτηρίαν τοῦ κόσμου, ἐναπειργάσω Σωτήρ, ὡς παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σήμερον γίνεται χαρά, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, ὅτι τοῦ Σταυροῦ τὸ σημεῖον, κόσμῳ ἐμφανίζεται, Σταυρὸς ὁ τρισμακάριστος· οὗτος γὰρ προτεθεὶς ἀναβλύζει, τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτόν, χάριν ἀένναον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τί σοι προσάξωμεν Χριστέ; ὅτι τὸν τίμιον Σταυρὸν δέδωκας ἡμῖν προσκυνῆσαι, ἐν ᾧ τὸ πανάγιον, κατεκενώθη Αἷμά σου, ᾧ καὶ ἡ Σὰρξ σου ἤλοις ἐπάγη· ὃν ἀσπαζόμενοι νῦν, εὐχαριστοῦμέν σοι.

Δόξα. Τριαδικόν.

Μιᾶς Θεότητος ὕμνῳ, τρεῖς ὑποστάσεις ἀμερῶς, φύσεως ἀπλῆς δογματίζων, τὸν Πατέρα ἄναρχον, Υἱόν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, σύνθρονον, κυριότητα μίαν, ὁμοβασίλειον ἕν, κράτος ἀίδιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μόνη ἐφάνης γυναικῶν, χρῆμα πανθαύμαστον Ἀγνή, πρᾶγμα φοβερόν· τὴν γὰρ φύσιν, σὺ ἐκαινοτόμησας, ἄνευ σπορᾶς κυήσασα, μείναςα πάλιν ὡς πρὶν Παρθένος· ὁ γεννηθεὶς γὰρ ἐκ σοῦ, Θεὸς ἐστὶν ἀληθής.

Ῥδὴ ε΄. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

Ὁρθρίζοντες σὲ ἀνυμνοῦμεν, * Σωτὴρ τοῦ κόσμου, εἰρήνην * εὐράμενοι τῷ Σταυρῷ σου· * δι' οὗ ἀνεκαίνισας * τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, * φῶς πρὸς ἀνέσπερον ἄγων ἡμᾶς. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀνέτειλας ἀπὸ τοῦ τάφου ἄδυτον φάος, τῷ κόσμῳ ἀστράπτων, τὴν ἀφθαρσίαν, ἐκμειώσας Κύριε, θανάτου τὴν κατήφειαν, ἐκ τῶν περάτων ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προσέλθωμεν κεκαθαρμένοι, τῇ ἐγκρατεία θερμῶς, προσπτυσσόμενοι ἐν αἰνέσει, Ξύλον τὸ πανάγιον, ἐν ᾧ Χριστὸς σταυρούμενος, ἔσωσε κόσμον ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χορεύουσιν ἐν εὐφροσύνῃ, Ἀγγέλων τάξεις σήμερον, Σταυροῦ σου τῇ προσκυνήσει· ἐν αὐτῷ γὰρ τέθραυκας, τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας, σώσας Χριστὲ τὸ ἀνθρώπινον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παράδεισος ἄλλος ἐγνώσθη, ἡ Ἐκκλησία ὡς πρὶν, ξύλον ἔχουσα ζωηφόρον, τὸν Σταυρὸν σου Κύριε· ἐξ οὗ διὰ προσψαύσεως, ἀθανασίας μετέχομεν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Συνάναρχα τρία δοξάζω, μιᾶς οὐσίας Θεόν, τὸν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Πνεῦμα, φῶς ἐν τριλαμπέστατον, ὁμοκρατὲς βασίλειον, ἐν ἀσυγχύτῳ ταυτότητι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐκήσας φύσεως νόμῳ, ἀλλ' ὑπὲρ νόμον· σοῦ γὰρ μόνης ἄσπορος ἡ λοχεία, φρικτὸς καὶ νοούμενος, ὁ τρόπος καὶ λεγόμενος, τοῦ τοκετοῦ σου Πανάμωμε.

Ῥδὴ Ϛ΄. Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Τὸν τύπον * τοῦ θείου Σταυροῦ Ἰωνᾶς * ἐν κοιλία τοῦ κήτους * τεταμέναις παλάμαις * προδιεχάραξε * καὶ ἀνέθορε, * σεσωσμένος τοῦ θηρός, * τῇ δυνάμει σου, Λόγε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀνέστης τὸν θάνατον θραύσας Χριστέ, ὥσπερ μέγας Βασιλεύς, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου ταμείων, ἀνακαλέσας ἡμᾶς, εἰς ἀπόλαυσιν, Βασιλείας Οὐρανῶν, εἰς γῆν ἀθανασίας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κροτοῦντες ἐν ἄσμασι θείοις πιστοί, ἀλαλάξωμεν Θεῷ, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, κατασπαζόμενοι· ἀγιότητος, ἀναβλύζει γὰρ πηγὴν, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πληροῦται ἡ ἄσματογράφος φωνή· προσκυνοῦμεν γὰρ ἰδού, τῶν ἀχράντων ποδῶν σου, τὸ ὑποπόδιον, παντοδύναμε, τὸν Σταυρὸν σου τὸν σεπτόν, τὸ τριπόθητον ξύλον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ εἶδε ξύλον τῷ σῷ ἄρτῳ βληθέν, Προφητῶν ὁ θρηνητής, τὸν Σταυρὸν σου Οἰκτίρμον, κατασπαζόμενοι, ἀνυμνοῦμέν σου, τὰ

δεσμά και τὴν ταφὴν, λόγγην τε καὶ τοὺς ἥ-
λους.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπ' ὧμων ὄν περ κατεδέξω Χριστέ, φέρειν
ἅγιον Σταυρόν, καὶ ἐν τούτῳ ἀρθῆναι, καὶ
σταυρωθῆναι σαρκί, προσπτυσσόμενοι, κο-
μιζόμεθα ἰσχύν, κατ' ἐχθρῶν ἀοράτων.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Μονάδα τρισὶ χαρακτήρσιν ὕμνῳ, καὶ Τριά-
δα ἐν μιᾷ, φύσει προσκυνουμένην, Θεὸν τὰ
τρία ὁμοῦ, φῶς τρισήλιον, τὸν Πατέρα καὶ
Υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θαυμάτων τὸ μέγιστον θαῦμα ἐν σοί, ὦφθη
ἄσπιλε Ἀμνάς· τὸν γὰρ αἶροντα κόσμου τὴν
ἀμαρτίαν, Ἀμνὸν ἀπεκύησας· ὄν δυσώπει ἐ-
κτενῶς, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος βαρῦς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν πύλην
τῆς Ἐδέμ· αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέ-
σις, τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ· θανάτου τὸ κέν-
τρον, καὶ Ἄδου τὸ νίκος ἐλήλαται· ἐπέστη
δὲ Σωτὴρ μου βοῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ· Εἰσάγεσθε
πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Ὁ Οἶκος.

Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο ἐν Γολγοθᾷ ὁ Πιλᾶ-
τος, δύο τοῖς ληστεύσασιν, καὶ ἓνα τοῦ Ζωο-
δότου· ὄν εἶδεν ὁ Ἄδης, καὶ εἶπε τοῖς κάτω·
Ἦ λειτουργοὶ μου καὶ δυνάμεις μου, τίς ὁ
ἐμπήξας ἦλον τῆ καρδία μου; ξυλίνη με λόγ-
χη ἐκέντησεν ἄφνω καὶ διαρρήσομαι· τὰ ἐν-
δον μου πονῶ, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, τὰ αἰ-
σθητήριά μου· μαιμάσσει τὸ πνεῦμά μου, καὶ
ἀναγκάζομαι ἐξερεύξασθαι τὸν Ἀδάμ καὶ
τοὺς ἐξ Ἀδάμ, ξύλῳ δοθέντας μοι· ξύλον γὰρ
τούτους εἰσάγει πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Συναξάριον.

Τῆ ΛΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Ἄθλησις τοῦ Ἀ-
γίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου, Ἐπισκόπου
Γαγγρῶν.

Στίχ. Κτείνει γυνὴ βαλοῦσα καιρίαν λίθῳ,
Τὸν Ὑπάτιον· φεῦ γυναικὶ ἀθλία!

Πρώτη Ὑπατίῳ βιότου πέρας ἐν τριακοστῇ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ἀκακίου, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς, τοῦ Ὁ-
μολογητοῦ.

Στίχ. Ἀκακίῳ θνήσκοντι τῷ γῆς Ἀγγέλῳ,
Χώραν ἐτοιμάζουσιν Ἄγγελοι πόλου.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύ-
ρων τῶν ἐν Περσίδι μαρτυρησάντων, Αὐδᾶ
Ἐπισκόπου, Βενιαμὶν Διακόνου, καὶ τῶν σὺν
αὐτοῖς ἑννέα Μαρτύρων, καὶ ἄλλων πολλῶν
Ἁγίων, τῶν εἰς φυλακὴν βληθέντων, καὶ ὑπὸ
μυῶν καὶ γαλῶν, τῶν συγκλεισθέντων αὐ-
τοῖς, βιβρωσκομένων.

Στίχ. Αὐδᾶς, ἐνισχύοντος ὑψίστου Λόγου,
Καθεῖλεν ἰσχὺν δυσσεβῶν, τμηθεὶς κάραν.

Ἀθλητικῷ κλυστῆρι, τῷ πάλῳ λέγω,
Πᾶν Βενιαμὶν ψυχικὸν κενοὶ βάρος.

Ἐν τοῖς ὄνουσι κάλαμον δεδεγμένοι,
Σφᾶς Μάρτυρας γράφουσιν ἄνδρες ἑννέα.

Ζῶων ταμεῖα Μαρτύρων τὰ σαρκία
Μῦς ἐτρέφοντο, καὶ γαλαὶ ἐν τῷ βόθρῳ.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μένανδρος κατὰ πετρῶν
γυμνὸς συρόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Γυμνὸν συρέντα τὸν Μένανδρον ἐν πέτραις,
Στολὴν ὁ Χριστὸς ἐνδύει σωτηρίας.

Οἱ Ἅγιοι τριάκοντα ὀκτῶ Μάρτυρες, συγγε-
νεῖς ὄντες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Φυλὴ πεσοῦσα συγγενῆς διὰ ξίφους,
Φῦλα τροποῦται τῶν πεσόντων ἐκ πόλου.

Ὁ Ὁσῖος Πατὴρ ἡμῶν Βλάσιος, ὁ ἐξ Ἀμορί-
ου ἔχων τὴν γέννησιν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Καρπούς, Βλάσιε, ἀρετῶν ἐκβλαστάνεις,
Οὓς περ τρυγᾶς νῦν ἐν πόλῳ μετ' Ἀγγέλων.

Ὁ Ὁσῖος Πατὴρ ἡμῶν Στέφανος ὁ θαυμα-
τουργὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τὸν δὲ Στέφανον ἀστεφῆ πῶς ἐλλίπω,
Τὸν θαυματουργόν, ὄν στέφει Θεοῦ χάρις;

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἁγίας Παρθενο-
μάρτυρος Βαλβίνας, ἢ Μαλβίνας, καὶ τοῦ
πατρὸς αὐτῆς Κυρίνου ἐν Ῥώμῃ μαρτυρη-
σάντων καὶ ἐν τῇ Κατακόμβῃ Πραιτεξτάτου
παρὰ τὴν Ἀππίαν ὁδὸν κατατεθέντων. (†130)

Στίχ. Μαλβίναν σὺν πατρὶ μάρτυρι γεραίρω,
Ὡς ὑπὸ τοῦ Πατρὸς τῶν ὄλων μαρτυρηθεῖσαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Θεοφίλου, τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων αὐ-
τῶν, μαρτυρησάντων ἐν Κρήτῃ.

Στίχ. Ὡς εὐλογητὴ μαρτύρων συσκηνία,
Ἡ θεοφιλῆς πανοικεσία Κρήτης!

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ὑπατίου τοῦ ἱατροῦ, τῆς Λαύρας τῶν
Σπηλαίων τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Ἀναργύρων σύντεχνος Λαύρας Κιέβου,
Ἵφθη ὁ Ὑπάτιος νόσων ἀκέστωρ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Ἰωνᾶ, Μητροπολίτου Κιέβου καὶ πά-
σης Ῥωσσίας.

Στίχ. Σκάφος Ἰωνᾶς ἰθύνας Ἐκκλησίας,
Νῦν προσώρμισται λιμένι Βασιλείας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Μαχλοῦφ, τῆς ἐν Συρίᾳ Μονῆς Σεϊδανάγιας.

Στίχ. Τὸν Χριστὸν Μαχλοῦφ Θεὸν ἀνακηρύξας,
Τεθανάτωται ὑπὸ τῶν τέκνων πλάνης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ἰννοκεντίου Βενιαμίνωφ, μητροπολίτου
Μόσχας, φωτιστοῦ Ἀλάσκας καὶ Σιβηρίας.

Στίχ. Αποστολικὴν καρδίαν κεκτημένος
Ἵγαγε Χριστῷ Ἰννοκέντιος πλήθη.

*

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Κυριακῆ τρίτῃ τῶν Νηστει-
ῶν, τιμῶμεν τὴν μνήμην τῆς θεόφρονος Ἁγί-
ας Χλόης τῆς Κορινθίας, συγχρόνου οὔσης
καὶ συνεργάτιδος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν
ταῖς Ἐπιστολαῖς μνημονευομένης.

Στίχ. Χλόη Χριστῷ ἦνθησε καρποὺς ὠρίμους.
Ὡς τὸ φῶς τῆς πίστεως λαμπρῶς ἐδέχθη.

Διὰ τὴν σταυρικὴν δὲ κλήσιν καὶ διακονίαν
τῶν ἱερέων τοῦ Θεοῦ, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλ-
λάδος καθώρισε καὶ τιμᾶ τὴν Κυριακὴν ταύ-
την ὡς Ἡμέραν τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων.

Στίχ. Τοῦ Σταυροῦ τὴν ὁδὸν κατ' ἴχνος βαδίζων,
Ἱερεὺς ὁ σὸς σὴν ἰσχύν, Σῶτερ, φέρει.

*

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Κυριακῆ τρίτῃ τῶν Νηστει-
ῶν, τὴν Προσκύνησιν ἐορτάζομεν τοῦ τιμίου
καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

[Τελεῖται δὲ πάνδημος Πανήγυρις ἐν τῇ Βα-
σιλικῇ μονῇ Σταυροβουνίου τῆς Κύπρου.]

Στίχ. Τὸν Σταυρὸν γῆ σύμπασα προσκυνησάτω,
Δι' οὗ περ ἔγνωκε σὲ προσκυνεῖν, Λόγε.

Τῆ αὐτοῦ δυνάμει, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς
τῶν τοῦ πονηροῦ διαφύλαξον ἐπηρεϊῶν, καὶ
τὰ θεῖά σου Πάθη, καὶ τὴν ζωηφόρον Ἀνά-
στασιν προσκυνῆσαι ἀξιώσον, τὸ τεσσαρα-
κονθήμερον εὐμαρῶς διανύσαντας στάδιον,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φι-
λάνθρωπος. Ἀμήν.

Εἶτα αἱ ζ' καὶ η' ὥδαι τοῦ κανόνος.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Φλογώσεως ὁ παῖδας ῥυσάμενος, * σάρκα
προσλαβόμενος, * ἦλθεν ἐπὶ γῆς· * καὶ Σταυ-
ρῷ προσηλωθεὶς * σωτηρίαν ἡμῖν ἐδώρησα-
το, * ὁ μόνος εὐλογητὸς * τῶν πατέρων Θεὸς
* καὶ ὑπερένδοξος. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου τριήμερος, ὡς ὁ ὑ-
πνῶν Κύριε, Ἄδου πυλωρούς, πατάξας θεία
δυνάμει, καὶ τοὺς πάλαι ἐγείρας Προπάτο-
ρας, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων Θεός,
καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆ λύρα τῶν ἀσμάτων χορεύοντες, ἀγαλλια-
σώμεθα, σήμερον λαοὶ τῆ τοῦ Σταυροῦ προ-
σκυνήσει, τὸν ἐν τούτῳ παγέντα Χριστὸν δο-
ξαζόντες, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέ-
ρων Θεόν, καὶ ὑπερένδοξον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ δείξας τὸ θνητότητος ὄργανον, ζωῆς ἐργαστήριον, κόσμῳ ἀσπαστόν, τὸν σὸν Σταυρὸν Πανοικτίρμον, τοὺς αὐτὸν προσκυνοῦντας ἀγίασον, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ εὐσπλαγγνος, φώτισον ἀγίασον, μόνε Ἰησοῦ, τοὺς προσκυνοῦντάς σου πιστῶς, τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ θεῖα Παθήματα, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Μονάδα ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὕμνῳ τὴν Θεότητα· φῶς γὰρ ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Υἱός, φῶς τὸ Πνεῦμα, τοῦ φωτὸς ἀμεροῦς διαμένοντος, ἐνότητι φυσικῇ, καὶ ἀκτῖσι τρισὶ προσώπων λάμποντος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ πάντων Προφητῶν πολυώνυμον, σὺ ὑπάρχεις κήρυγμα· πύλη γὰρ Θεοῦ, στάμνος χρυσοῦ, γῆ ἀγία ἀνεδείχθης, Παρθένε θεόνυμφε, κηύσασα ἐν σαρκί, Ἰησοῦν τὸν Χριστόν, τῶν Πατέρων Θεόν, καὶ ὑπερένδοξον.

ᾠδὴ η΄. Αὕτη ἡ κλητὴ, καὶ ἀγία ἡμέρα.

Χεῖρας, ἐν τῷ λάκκῳ βληθεὶς τῶν λεόντων, * ὁ μέγας ἐν προφήταις * σταυροειδῶς ἐκπετάσας * Δανιήλ, ἀβλαβῆς * ἐκ τῆς τούτων καταβρώσεως σέσωσται, * εὐλογῶν Χριστόν * τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Μύρα ἐν χερσὶ, τί κατέχετε ὅλως; τίνα δὲ ἐκζητεῖτε; νῦν ὁ φανεὶς Νεανίας, ἐν τῷ τάφῳ βοᾷ· Ἐξανέστη ὁ Χριστός, καὶ Θεὸς ἡμῶν, ἀναστήσας φύσιν βροτῶν, Ἄδου κευθμώνων.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χαίροις τὸ τρισόλβιον, ξύλον καὶ θεῖον, Σταυρὲ φῶς τοῖς ἐν σκότει, ὁ τετραπέρατον κόσμον, τῇ ἐλλάμπει τῇ σῆ, τῆς Ἐγέρσεως

Χριστοῦ προδεικνύς τὰς αὐγάς, ἀξιώσον πάντας πιστοὺς, φθάσαι τὸ Πάσχα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ταύτη τῇ ἡμέρᾳ, μυρίζει τὰ μύρα, τῆς θείας μυροθήκης, τὸ ζωομύριστον ξύλον, ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ὁσφρανθῶμεν τῆς αὐτοῦ θεοπνεύστου ὁσμῆς, αὐτὸν προσκυνοῦντες, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο Ἐλισσαῖε, Προφήτα εἶπε ἐμφανῶς· Τί τὸ ξύλον ἐκεῖνο, ὃ εἰς τὸ ὕδωρ καθῆκες; Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· δι' οὗ βάθους τῆς φθορᾶς ἀνελκύσθημεν, αὐτὸν προσκυνοῦντες, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πάλαι Ἰακώβ, προτυπῶν τὸν Σταυρὸν σου Χριστέ, Ἰωσήφ προσεκύνει, τῆς θείας ράβδου τὸ ἄκρον, σκῆπτρον ταύτην φρικτόν, Βασιλείας τε τῆς σῆς προορώμενος· ὃν νῦν προσκυνοῦμεν, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μίαν ἐν τρισὶ, χαρακτηῖσιν οὐσίαν, δοξάζω ἀσυγχύτως, μονοπροσώπως τὰ τρία· οὐδὲ τέμνω μορφῇ, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι· εἰς γὰρ ἐπὶ πάντων, Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μόνη ἐν μητράσιν, ἐδείχθης παρθένος, Θεόνυμφε Μαρία, ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖα, τὸν Σωτῆρα Χριστόν, τῆς ἀγνείας τὴν σφραγίδα φυλάξασα· Σὲ μακαριοῦμεν, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄.

Ὁ θειότατος προετύπωσε * πάλαι Μωσῆς, * ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ * διαβιβάσας Ἰσραήλ, *

τὸν Σταυρὸν σου, τὴν ὑγρὰν * τῆ ῥάβδῳ τε-
μών, * ὧδὴν σοι ἐξόδιον * ἀναμέλπων, Χρι-
στὲ ὁ Θεός.

ᾠδὴ γ´.

Στερέωσον, Δέσποτα Χριστέ, * τῷ Σταυρῷ
σου ἐν πέτρᾳ με τῆ τῆς πίστεως, * μὴ σαλευ-
θῆναι τὸν νοῦν * ἐχθροῦ προσβολαῖς τοῦ δυ-
σμενοῦς * ὁ μόνος γὰρ εἶ ἅγιος.

ᾠδὴ δ´.

Ἐπὶ Σταυροῦ σε, δυνατέ, * φωστήρ ὁ μέγας
κατιδών, * τρόμφ ἐπαρθείς, τὰς ἀκτῖνας *
συνέστειλεν, ἔκρυσεν * πᾶσα δὲ κτίσις ὑμνη-
σεν * ἐν φόβῳ τὴν σὴν μακροθυμίαν * καὶ
γὰρ ἐπλήσθη ἡ γῆ * τῆς σῆς αἰνέσεως.

ᾠδὴ ε´.

Ὁρθρίζοντες σὲ ἀνυμνοῦμεν, * Σωτὴρ τοῦ
κόσμου, εἰρήνην * εὐράμενοι τῷ Σταυρῷ
σου * δι' οὗ ἀνεκαίνισας * τὸ γένος τὸ ἀν-
θρώπινον, * φῶς πρὸς ἀνέσπερον ἄγων ἡμᾶς.

ᾠδὴ ς´.

Τὸν τύπον * τοῦ θείου Σταυροῦ Ἰωνᾶς * ἐν
κοιλίᾳ τοῦ κήτους * τεταμέναις παλάμαις *
προδιεχάραξε * καὶ ἀνέθορε, * σεσωσμένος
τοῦ θηρός, * τῆ δυνάμει σου, Λόγε.

ᾠδὴ ζ´.

Φλογώσεως ὁ παῖδας ῥυσάμενος, * σάρκα
προσλαβόμενος, * ἦλθεν ἐπὶ γῆς * καὶ Σταυ-
ρῷ προσηλωθεὶς * σωτηρίαν ἡμῖν ἐδώρησα-
το, * ὁ μόνος εὐλογητὸς * τῶν πατέρων Θεὸς
* καὶ ὑπερένδοξος.

ᾠδὴ η´.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χεῖρας, ἐν τῷ λάκκῳ βληθεὶς τῶν λεόντων, *
ὁ μέγας ἐν προφήταις * σταυροειδῶς ἐκπετά-
σας * Δανιήλ, ἀβλαβῆς * ἐκ τῆς τούτων κα-
ταβρώσεως σέσωσται, * εὐλογῶν Χριστὸν *
τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγα-
λύνομεν.

Ἡ ᾠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

Ἦχος α´.

Στίχ. α´. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξο-
τέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδι-
αφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως
Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β´. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μα-
καριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. γ´. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνα-
τός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμέ-
νοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. δ´. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ε´. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ
ὑψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγα-
θῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ς´. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Καί·

ᾠδὴ θ´. Φωτίζου, φωτίζου.

ᾠ Μῆτερ παρθένε * καὶ Θεοτόκε ἀψευδῆς, *
ἡ τεκοῦσα ἀσπόρως * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡ-
μῶν, * τὸν ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκί, * σὲ

οἱ πιστοὶ * ἅπαντες ἀξίως * σὺν τούτῳ νῦν
μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ κατήλθες, ὁ ζωοδότης καὶ Θεός,
καὶ συνέτριψας πάντα, κλειθρὰ τε καὶ τοὺς
μοχλοὺς, καὶ τοὺς νεκροὺς ἐξανέστησας, Δό-
ξα τῇ σῇ Ἐγέρσει βοῶντας, Χριστὲ Σωτὴρ
παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ τάφος ζωὴν μοι, Χριστὲ ἀνέβλυσεν ὁ σός·
ὁ κρατῶν τῆς ζωῆς γάρ, ἐπιστὰς ἐβόησας,
τοῖς κατοικοῦσιν ἐν μνήμασιν· Οἱ ἐν δε-
σμοῖς, λύθητε· ἐγὼ γάρ, τοῦ κόσμου λύτρον
ἐλήλυθα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν ὕμνοις σκιρτάτω, πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυ-
μοῦ, τὸ ὁμώνυμον ξύλον, τοῦ Σταυροῦ θεώ-
μενα, κατασπαζόμενον σήμερον· οὗ ὁ Χρι-
στός, ὕψωσε τὴν κάραν, ὡς προφητεύει ὁ
θεῖος Δαυῖδ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν ξύλῳ τεθνήξας, ξύλον σε, εὔρηκα ζωῆς,
Χριστοφόρε Σταυρέ μου, φυλακτὴρ μου ἄρ-
ρήκτε, κατὰ δαιμόνων ἰσχύς κραταία· σὲ
προσκυνῶν, σήμερον κραυγάζω· Ἀγίασόν με
τῇ δόξῃ σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφραίνου ἀγάλλου, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ,
τὸ τρισόλβιον ξύλον, προσκυνούσα σήμε-
ρον, τοῦ παναγίου Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, ᾧ
λειτουργεῖ, τάγματα Ἀγγέλων, καὶ μετὰ φό-
βου παρίστανται.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τριάδα προσώποις, Μονάδα φύσει προσκυ-
νῶ, σὲ Θεότης ἀγία, τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱ-
όν, σὺν τῷ ἀγίῳ τε Πνεύματι, μίαν ἀρχὴν, μί-
αν βασιλείαν, τὴν τῶν ἀπάντων δεσπόζου-
σαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ μέγα, ἐν ᾧ κατώκησε Χριστός,
σὺ ὑπάρχεις Παρθένε, ὡς Δαυῖδ ὁ θεῖος βοᾷ·
δι' ἧς ἡμεῖς, ἀνυψώθημεν πρὸς Οὐρανόν, υἱ-
οθετηθέντες, τῷ Πνεύματι παμμακάριστε.

Καταβασία. Ὡδὴ θ'.

ᾨ Μῆτερ παρθένε * καὶ Θεοτόκε ἀψευδής, *
ἡ τεκοῦσα ἀσπόρος * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡ-
μῶν, * τὸν ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκί, * σὲ
οἱ πιστοὶ * ἅπαντες ἀξίως * σὺν τούτῳ νῦν
μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν Ἐκφώνησις·
ἽΟτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδί-
ῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ΙΑ'.

Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν, τρὶς τῷ Πέτρῳ· Φι-
λεῖς με; πυθόμενος ὁ Κύριος, τῶν ἰδίων προ-
βάτων, προβάλλεται ποιμενάρχην· ὃς ἰδὼν,
ὄν ἡγάπα, ὁ Ἰησοῦς ἐπόμενον, ἤρετο τὸν Δε-
σπότην· Οὗτος δὲ τί; Ἐὰν θέλω, ἔφησε, μέ-
νειν τοῦτον, ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι, τί πρὸς
σὲ φίλε Πέτρε;

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Σταυροῦ. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σταυρὸν Χριστοῦ τὸν τίμιον, σήμερον προ-
τεθέντα ἰδόντες προσκυνήσωμεν, καὶ πιστῶς
εὐφρανθῶμεν, κατασπαζόμενοι πόθῳ, τὸν ἐν
τούτῳ θελήσει, σταυρωθέντα αἰτούμενοι,
Κύριον ἀξιῶσαι, πάντας ἡμᾶς, τὸν Σταυρὸν
τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ φθάσαι τὴν Ἀ-
νάστασιν, πάντας ἀκατακρίτως.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ ξύλον ἐν ᾧ Πάνσεμνε τὰς ἀχράντους παλάμας, ὑπὲρ ἡμῶν ἐξέτεινε, προσπαγεῖς ὁ Υἱός σου, νῦν εὐσεβῶς προσκυνοῦμεν· δὸς ἡμῖν τὴν εἰρήνην, καὶ τὰ κοσμοσωτήρια, φθάσαι πάνσεπτα Πάθη, καὶ τὴν λαμπράν, καὶ κοσμοχαρμόσυνον προσκυνῆσαι, τοῦ Πάσχα κυριώνυμον καὶ φωσφόρον ἡμέραν.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος γ΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη΄, ρμθ΄, ρν΄).

Ψαλμὸς ρμη΄ (148).

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, γάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὄσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ΄ (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινὸν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν,

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς,

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Ἀπὸ τοῦ ἐπομένου στίχου
ἐπισυνάπτονται τὰ στιχηρά.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος γ΄.

Στίχ. α΄. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὄσίοις αὐτοῦ.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε· ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα· Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνή, ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθεν, εὔρεν Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα, καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἐν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὀψόμεθα φῶς φιλάνθρωπε· ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πᾶσα κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τοῦ Σταυροῦ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ἐν φωναῖς ἀλαλάζωμεν, ἐν ᾠδαῖς μεγαλύνωμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, ἀσπαζόμενοι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Σταυρὲ πανσεβάσμιε, καθαγίαςον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῇ δυνάμει σου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτους τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐν φωναῖς ἀλαλάζωμεν, ...

Στίχ. ζ'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Προσελθόντες ἀρύσατε, μὴ κενούμενα νάματα, τοῦ Σταυροῦ τῇ χάριτι, προερχόμενα, ἰδοὺ προκείμενον βλέποντες τὸ Ἐύλον τὸ ἅγιον, χαρισμάτων τὴν πηγὴν ἀρδομένην τῷ Αἵματι καὶ τῷ ὕδατι τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, τοῦ ἐν τούτῳ, ἐκουσίως ὑψωθέντος καὶ τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Στίχ. η'. Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, βασιλέων κραταίωμα, μοναζόντων καύχημα καὶ διάσωσμα, σὺ εἶ Σταυρὲ πανσεβάσμιε· διὸ προσκυνοῦντές σε, καὶ καρδίας καὶ ψυχὰς, φωτιζόμεθα σήμερον, θείᾳ χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, καὶ τὸ κράτος, τοῦ δολίου καθελόντος καὶ τὴν ἀρὰν ἀφανίσαντος.

Δόξα. Τοῦ Τριφιδίου. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην τῶν κακίστων Φαρισαίων, ὁ πάντων Κύριος, παραβολικῶς ἐκφεύγειν ταύτην ἐδίδαξε, καὶ μὴ ὑψηλοφρονεῖν, παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, πάντας ἐπαίδευσεν, ὑπογραμμὸς καὶ τύπος, ὁ αὐτὸς γενόμενος, μέχρι Σταυροῦ καὶ θανάτου, ἑαυτὸν ἐκένωσεν. Εὐχαριστοῦντες οὖν σὺν τῷ Τελῶνῃ εἴπωμεν· Ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ἀπαθῆς διαμείνας Θεός, τῶν παθῶν ἡμᾶς ρῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένε· * διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, * ὁ ἄδης ἠημαλώτισται, * ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, * ἡ κατὰρα νενέκρωται, * ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· * διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς ἦχον δ' ἁγία

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ. * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα. * Κύριε, ἐλέησόν με. * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος. * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος. * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρα φωνῇ.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος. * ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον γίνεται Ἡ τελετὴ τῆς προσκυνήσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας πρὸ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱ. βήματος σχηματίζεται ἡ λιτανεῖα κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν. προηγούμενοι οἱ λαμπαδοῦχοι, ἀκολουθοῦν οἱ φέροντες τὰ ἑξαπτέρυγα, εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλοντες τὸ ἁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός» καὶ εἶτα οἱ μετὰ θυμιῶν θυμιῶντες.

Ἐνῶ ψάλλεται τὸ ἁσματικόν, ὁ ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν, κείμενον ἐπ' αὐτῆς ἐν ἠὺντροπισμένῳ δίσκῳ μετ' ἀνθῶν καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων. εἶτα αἶρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, στρέφεται περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἁγίου Βήματος καὶ μετὰ τῆς ἱερᾶς λιτανείας ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸ ἠὺντροπισμένου τετραποδίου, ποιεῖ τρεῖς κύκλους περὶ αὐτὸ καὶ ἴσταται βλέπων πρὸς ἀνατολάς.

Πληρωθέντος τοῦ ἁσματικοῦ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Σοφία, ὀρθοί», θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν καὶ θυμιῶν κύκλῳ τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλλει τὸ τροπάριον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν. Εἶτα προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρόν ψάλλον τὸν ὕμνον «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν. Εἶτα οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «Δεῦτε, πιστοί, τὸ ζωοποιόν» κ.λπ., ἐ-

νῶ προσέρχεται ὁ λαός, προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν καὶ λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως ἄνθη.

Ἰδιόμελα. Ποίημα Λέοντος Δεσπότη.

Ἦχος β΄.

Δεῦτε πιστοὶ τὸ ζωοποιὸν Ξύλον προσκυνήσωμεν· ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἐκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, ὕψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· οὐς πρὶν ὁ ἐχθρὸς, δι' ἡδονῆς συλήσας ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. Δεῦτε πιστοὶ Ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἠξιώθημεν, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάρας. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὑμῖν τιμῆσωμεν· Χαίροις Σταυρὲ τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἢ τελεία λύτρωσις· ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῆ δυνάμει, Ἰσραηλίτην λαόν, κραταιῶς ὑποτάττοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου, Χριστιανοὶ ἀσπαζόμεθα, καὶ τὸν ἐν σοὶ προσπαγέοντα Θεόν, δοξάζομεν λέγοντες· Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγείς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλ. δ΄.

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς Κτίσεως, καὶ Κύριος τῆς δόξης, τῷ Σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται· χολῆς καὶ ὄξους γεύεται ὁ γλυκασμὸς τῆς Ἐκκλησίας· στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιβάλλεται ὁ καλύπτων Οὐρανὸν τοῖς νέφεσι· χλαῖναν ἐνδύεται χλεῦης, καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρὶ, ὁ τῇ χειρὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· τὸν νῶτον φραγγελοῦται, ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας δέχεται ὄνειδισμοὺς καὶ κολαφισμοὺς, καὶ πάντα ὑπομένει δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ὁ Λυτρωτὴς μου καὶ Θεός, ἵνα σῶσῃ Κόσμον ἐκ πλάνης ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ προσιτός μοι γίνεται, καὶ πάσχει πάθη, ἐλευθερῶν με τῶν παθῶν· ὁ φῶς παρέχων τυφλοῖς, ὑπὸ ἀνόμων χειλέων ἐμπτύεται, καὶ δίδωσι τὸν νῶτον ὑπὲρ αἰχμαλώτων εἰς μάστιγας. Τοῦτον ἢ Ἄγνη καὶ Μήτηρ, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα, ὀδυ-

νηρῶς ἐφθέγγετο· Οἴμοι Τέκνον ἐμόν! τί τοῦτο πεποίηκας; ὁ ὥραϊος κάλλει παρὰ πάντας βροτούς, ἄπνους ἄμορφος φαίνῃ, οὐκ ἔχων εἶδος οὐδὲ κάλλος. Οἴμοι τὸ ἐμόν φῶς! οὐ δύναμαι ὑπνοῦντα καθορᾶν σε· τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι καὶ δεινὴ μοι ῥομφαία τὴν καρδίαν διέρχεται. Ἄνυμνῶ σου τὰ Πάθη, προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον, μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄. Εἰρμολογικόν.

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε· καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλόανθρωπε.

Τῆς προσκυνήσεως καὶ τῶν ἰδιομέλων πληρωθέντων, ὁ β΄ χορὸς ψάλλει·

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος δ΄.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν· * ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου * καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· * καθελῶν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον * τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

(Ἐν δὲ τοῖς Μοναστηρίοις· Εἶτα ἢ συνήθης Ἐκτενής, ἢ Λιτὴ μετὰ τοῦ Ἑωθινοῦ Ἰδιομέλου, καὶ ἢ Α΄ Ὁρα, ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται ἡ Κατήχησις τοῦ Στουδίτου.

Σημεῖωσις. Ὁ τ. Σταυρὸς τῆς τελετῆς παραμένει ἐν τῷ ἡντρεπισμένῳ δίσκῳ ἐπὶ τοῦ τετραποδίου εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸς προσκύνησιν ἄχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς παρουσίας ἑβδομάδος, ὅτε μετὰ τὴν θ΄ ὥραν καὶ πρὸ τῆς προηγουμένης γίνεται ἡ τελευταία προσκύνησις αὐτοῦ καὶ αἶρεται ἐν τῷ ἱερῷ βήματι.

Εἰς τὴν Α΄ Ὁραν. Ἑωθινὸν ια΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Φανερῶν σεαυτὸν, τοῖς Μαθηταῖς σου Σωτήρ, μετὰ τὴν ἀνάστασιν, Σίμωνι δέδωκας τὴν τῶν προβάτων νομήν, εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν, τὴν τοῦ ποιμαίνειν φροντίδα αἰτῶν· διὸ καὶ ἔλεγες· Εἰ φιλεῖς με Πέτρε, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Ὁ δὲ εὐθέως ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόστοργον, περὶ τοῦ ἄλλου μαθητοῦ ἐπυνθάνετο. Ὡν

ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, τὴν ποιμνὴν σου διαφύλαττε, ἐκ λύκων λυμαινομένων αὐτήν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχοῦ εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς Σ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Σταυροῦ.

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα.

(Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως)

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. (δ' 7)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημεῖωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. (νθ' 6)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις. (ξζ' 19)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε. (ξ' 6)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (κζ' 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. (ρλα' 7)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ' 12)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Σχολάσατε καὶ γινῶτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῆ. (με' 11)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστέ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἷς ὢν τῆς ἀγίας Τριάδος, * συνοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. (κη' 5)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Στίχ. β'. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. (κζ' 9)

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...

Στίχ. γ´. Καὶ ποιήσαντες αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος. (κζ´ 9)

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠδὴ β´.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουΐα.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. ᾠδὴ πλ. β´.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμα σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Εἶτα τοῦ Σταυροῦ. ᾠδὴ α´.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον. ᾠδὴ πλ. δ´. Αὐτόμελον.

(Κατὰ τὰς Α´, Β´, Γ´, Δ´ Κυριακὰς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου).

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτόκε. Ἀλλ´ ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν. (ἐκ γ´)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Δύναμις. Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς.

Κυριακῆς Γ´ Νηστειῶν (Ἑβρ. δ´ 14-16, ε´ 1-6).

Προκείμενον. ᾠδὴ πλ. β´. (Ψαλμὸς κζ´).

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. (κζ´ 9)

Στίχ. α´. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπὸ ἐμοῦ. (κζ´ 1)

Στίχ. β´. Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι. (κζ´ 8)

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθεῖσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειραμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχόμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἐ-

αὐτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ
λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ
σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ
λέγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ογ').

Στίχ. α'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐ-
κτίσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ράβδον κληρο-
νομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνω-
σας ἐν αὐτῷ. (ογ' 2)

Στίχ. β'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αιώ-
νων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
(ογ' 12)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν
(Μάρκ. η' 34-38, θ' 1).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλ-
θεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καὶ ἀράτω τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὅς
γὰρ ἂν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέ-
σει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ἑαυτοῦ ψυ-
χὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος
σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐ-
ὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀν-
τάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαι-
σχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ
ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν
ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν
ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων,
οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴ-
δωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν
δυνάμει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, * πᾶσα ἡ κτί-
σις, * ἀγγέλων τὸ σύστημα * καὶ ἀνθρώπων
τὸ γένος, * ἡγιασμένε ναὲ * καὶ παράδεισε
λογικέ, * παρθενικὸν καύχημα, * ἐξ ἧς Θεὸς
ἐσαρκώθη * καὶ παιδίον γέγονεν * ὁ πρὸ αιώ-
νων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν * τὴν γὰρ σὴν
μήτραν * θρόνον ἐποίησε * καὶ τὴν σὴν γα-
στέρα * πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο.
* Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, * πᾶσα ἡ
κτίσις· δόξα σοι.

Κοινωνικόν.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς
τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ. ᾠχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, ...

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ...

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου,
Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου,
* ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετα-
σχεῖν μυστηρίων * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ
ἁγιασμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας
τὴν δικαιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλλη-
λούϊα, ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν. ᾠχος β'.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμὴν.
